

Part prima de vniuerso

q̄ nō per generationē z corruptionē fiunt
Que ei generāf p corruptionē alioz ex ne
cessitate posteriora sūt illis ex qbus p ipo
rū corruptionē generāf cū ipossibile sit ali
qd generatū corūpi nisi postq̄ d hīs igr
manifestū ē tibi quo ordine a creatore exi
uerint vel creāt. De substācijs aut nobili
b⁹ abstractis atz spoliatis a materia nō ē
pueniēs vt cōsiderationē hic faciā. qm̄ nō
dum stabilit⁹ ē earū exitus a creatore nec
declaratū eaz eē quoz vtrūq̄ fieri necesse
ē anteq̄ pueniēter inquiri possit qliter exi
uerūt a creatore. De celis igr z terra cete
risq̄ elemētis de stellis et luminaribus et
forte de animalib⁹ atz vegetabilib⁹ si for
te fuerūt aliq̄ hmōi. pma q̄ dico ppt eos
q̄ mōi antiquitatē vel eternitatē posuerunt
huiusmodi ei homies ponere necesse ha
bēt absq̄ pncipio sp̄ fuisse generationem
animaliū z vegetabiliū z generaliter ge
nerationi z corruptioni eternas. Primus
igr inuestigandū ē de celis atz elementis
vtrū simul exiuerint z vtrū subito an p ge
nerationē p̄tinuā. Et inter hec. Si qd ho
m̄ p̄m̄z exiuit vel si qua exiuerint p̄ma.
Ubi etiā conabor stabilire q̄ dixit sanct⁹
z sapiens hebreorū ppheta i f̄mone suo
primo cui etiā gens xpianoz p̄sentit. dixit
ei In principio creauit de⁹ celū et terram.
Ubi p̄mittā hāc radicē ordo nature ordo
ē creationis cui⁹ hec ē intētiō vt q̄ p̄ora sūt
natura intelligāf eē p̄iora creatiōe siue p̄
us creata. Quoniā igr extrema in om̄i cō
trarietate p̄iora sunt alijs. celū autem vl
mū z terra extrema. Sicut loco suo decla
rabo ex necessitate p̄mo creata sunt. Idez
autē est dicere primo creata et in p̄ncipio
creata. Manifestū igr est q̄ in principio
creauit de⁹ celū ex terrā hoc ei ē añ corpo
ra alia. Appet igr tibi iam ex hīs q̄ qdaz
narrationes ppheticē etiā p̄clusiones phi
losophice sūt hoc ē i phylsophia declara
te ac demōstrare sic ē hec. dixit z facta sunt
mādaui z creata sunt. Silt⁹ z hec dixit de
us fiat lux z facta ē lux z filēs narrationes
q̄ ibi subsequūtur. hec aut narratio q̄ dici
tur. In principio creauit de⁹ celū et terrā
ex mult⁹ p̄clusionib⁹ aggregata ē quaz p̄
ma ē deū esse z huiusmodi declaratio p̄ti
net ad primā prime phylsophie partem.
Alia p̄clusio ē celū z terrā creata esse et de
potēcialitate eēndi educta esse in actū eēn
di z generaliter om̄e materiātū atz forma
tū z hāc declarat scientia naturaliter. Ter

cia ē hec scz celū z terrā inter corpalia p̄is
mo creata eē et hmōi demōstratio funda
ta est sup radicē quā p̄misi tibi q̄ ē hec. q̄
idē est ordo creationis seu generatiōis q̄
rūcunq̄ q̄ est z esse sine eēncia ipoz et de
claratio radicē isti⁹ est p hāc aliā radicē q̄
finitū z viatū ducentiū ad illos idē ē ordo
in prioritate et posterioritate. Esse autē vel
effencia sic se h⁹ ad creationē seu genera
tionē sicut finis ad viā suā. Declarat etiā
idem ordo. id ē p̄mitas creatiōis celi z ter
re per hoc q̄ idem ē ordo actū et poten
tiarū siue actualitatū et potentialitatum.
Qui autem est ordo potentialitatū idem
est ordo exitū de illis z q̄ exitum idē ē z
actū siue effectū. Quia igr creatio et ge
neratio exitus sunt de potentia in actū et
potencialitate in effectum eēndi. Ma
nifestū est q̄ quoz act⁹ p̄mi siue actuali
tates eozū exitus de potencialitate p̄mi
sunt. Luz igr celū et terra ex necessitate p̄is
ma sint vtpote extrema iter corpalia. erūt
ex necessitate eozū exitus de potencialitate
eēndi in actū vl effectū p̄mi. Exit⁹ hō isti
nō sunt nisi generatiōes aut creatiōes eo
rū. Quare manifeste declaratus ē tibi per
hec vt p̄sequēt ipa esse prima creata z hoc
ē dicere. In principio. Quarta hō p̄clusio
est celum et terrā a nullo alio creata eē q̄
ab ipo deo seu creatore. Et sup hec iaz po
sui tibi i eis q̄ p̄cesserunt p̄batiōes per q̄s
destruif f̄mo eoz q̄ posuerunt celos crea
tos esse ab intelligentijs. Quia hō esse nō
potest dari nisi a creatore. Manifestū est
nec intelligentiā nec aliā vllā substanciaz
dedisse eē celis vel alijs cuiusq̄ existētib⁹
Q̄ solus creator dat esse rebus creat⁹
ex quo p̄firmatur quarta conclusio.

¶ Cet autem hoc declaratus sit tibi
I in prima parte h⁹ magisterij faciā
tū tibi hic rememorationē decla
ratiōis istius. Dico igr si nō esset lux nisi
lux solaris. nō esset lucem vel relucē i alio
nisi ab illa vl p̄ illā. Sic cū nō sit eē eēncia
le aut primitiuum. nisi creator nō erit rece
ptum vel datum nisi ab illo et per illū et
attende diligenter comparationes istam
qm̄ esse est p̄mū et maximū. id ē amplissi
mū oim eoz q̄ p̄cedit a creatore z q̄ reci
pit vniūq̄q̄ ab ipo. Impossibile ei ē ma
nifestū aliqd recipi vel fluere sup rem quā
tūq̄ añ eē. Nō ei receptibile ē alic⁹ influen
tie nisi q̄ iaz recipit z habet esse. Est igitur
eē sicut lumē sparsum a luce creatoris sup